HUGO DE SANCTO VICTORE
Admont, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 4v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26898
Copyright: Admont, Benediktinerstift

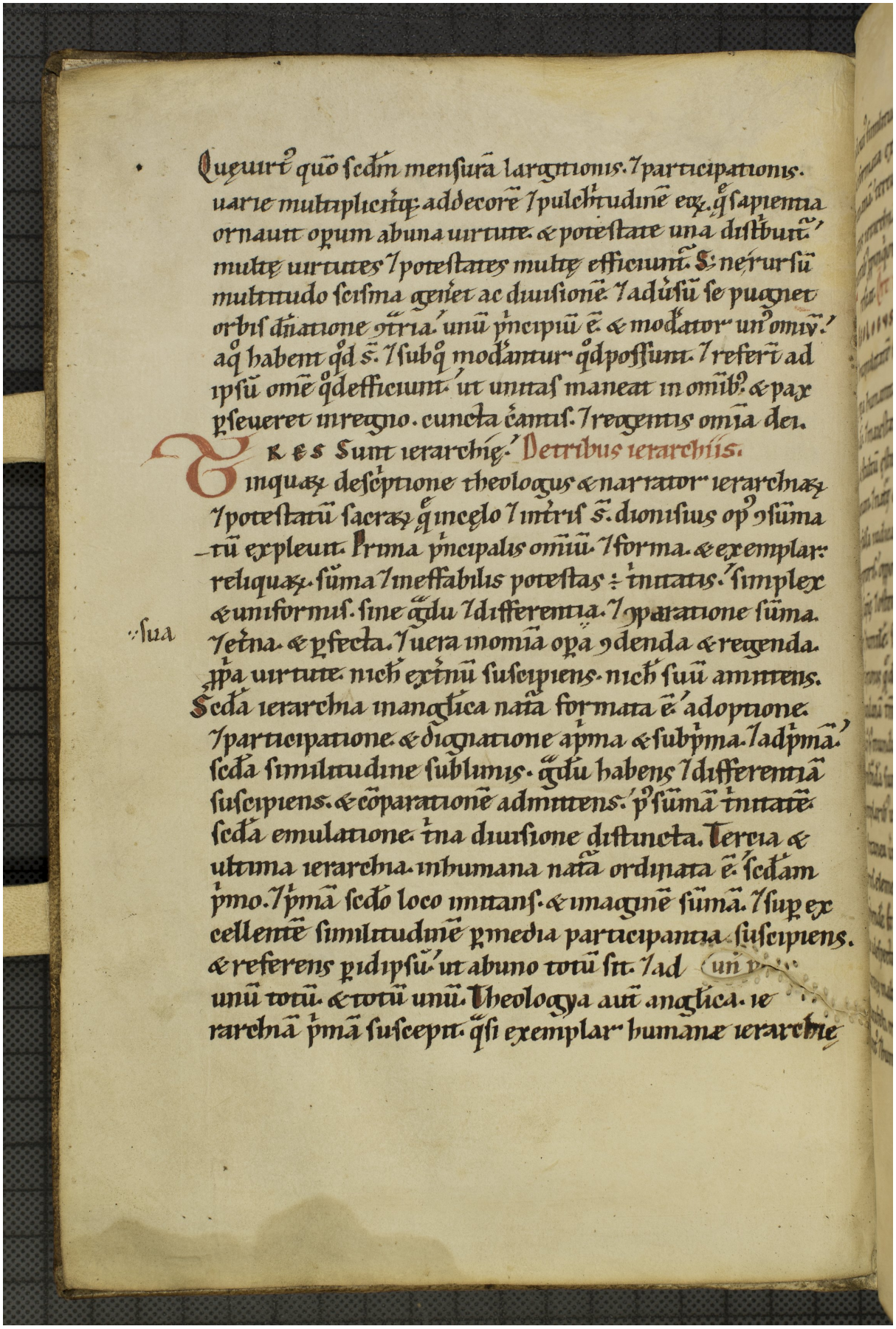

Que uirt⁹ quō scd̄m mensurā largitionis. ⁊ participationis.
uarie multiplicitq; ad decorē ⁊ pulchitudinē eoꝝ. q̄ sapientia
ornauit opum ab una uirtute. & potestate una distribuit.
multe uirtutes ⁊ potestates multe efficiunt. S; ne rursū
multitudo scisma generet ac diuisionē. ⁊ ad ūsū se pugnet
orbis dn̄atione ꝯtria. unū p̄ncipiū ē. & modator un⁹ omiū.
aq̄ habent q̄d s̄. ⁊ sub q̄ modantur q̄d possunt. ⁊ referūt ad
ipsū omē q̄d efficiunt. ut unitas maneat in omib⁹. & pax
p̄seueret in regno. cuncta c̄antis. ⁊ regentis omīa dei.

Tres Sunt ierarchie. De tribus ierarchiis.

Tinquaꝝ descriptione theologus & narrator ierarchiaꝝ
⁊ potestatū sacraꝝ q̄ in celo ⁊ in t̄ris s̄. dionisius op⁹ ꝯsūma
tū expleuit. Prima p̄ncipalis omīū. ⁊ forma. & exemplar:
reliquaꝝ. sūma ⁊ ineffabilis potestas ÷ t̄nitatis. simplex
& uniformis. sine g̃du ⁊ differentia. ⁊ ꝯparatione sūma.
⁊ et̄na. & p̄fecta. ⁊ uera in omīa op̄a ꝯdenda & regenda.
p̄pa uirtute. nich̄ ext̄nū suscipiens. nich̄ suū amittens.
Scd̄a ierarchia in anglica nat̄a formata ē. ad optione.
⁊ participatione. & dignatione a p̄ma & sub p̄ma. ⁊ ad p̄mā.
scd̄a similitudine sublimis. g̃du habens ⁊ differentiā
suscipiens. & cōparationē admittens. p⁹ sūmā t̄nitatē.
scd̄a emulatione. t̄na diuisione distincta. Tercia &
ultima ierarchia. in humana nat̄a ordinata ē. scd̄am
p̄mo. ⁊ p̄mā scd̄o loco imitans. & imaginē sūmā. ⁊ sup̄ ex
cellentē similitudinē p̄ media participantia suscipiens.
& referens p̄ id ipsū. ut ab uno totū sit. ⁊ ad
unū totū. & totū unū. Theologya aut̄ anglica. ie
rarchiā p̄mā suscepit. q̄si exemplar humanæ ierarchie